

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3569/2020
27.08.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Вељко Михајловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Марковић, адвокат из ..., ради издржавања деце, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 52/20 од 28.01.2020. године, у седници већа одржаној 27.08.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 52/20 од 28.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 415/19 од 07.11.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ из ..., плаћа месечно износ од 10.000,00 динара почев од 03.09.2018. године као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови и то на текући рачун законске заступнице, мајке АА, број текућег рачуна ... код ... банке, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец док се за остале рате обавезује да плати у року од 90 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом два обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног ГГ из ... плаћа месечно по 6.000,00 динара почев од 03.09.2018. године па убудуће док за то постоје услови и то на напред наведени текући рачун законске заступнице, мајке. Ставом три изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 97.875,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 52/20 од 28.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и пресуда Основног суда у Пожаревцу П2 415/19 од 07.11.2019. године потврђена у ставу два изреке. Ставом два изреке напред наведена пресуда преиначена је у ставу један и три тако што је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа месечно износ од 8.000,00 динара почев од 03.09.2018. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови и то на напред наведени број текућег рачуна мајке, а заостале рате да плати у року од 90 дана по правноснажности пресуде; за веће потраживање од досуђеног из претходног става изреке којом је тужилца тражила да јој тужени на име свог

доприноса за издржавање малолетне ВВ плаћа на име издржавања још 2.000,00 динара почев од 03.09.2018. године као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови на текући рачун мајке као изостале рате на наведени износ да плати у року од 90 дана по правноснажности пресуде, одбијен је као неоснован тужбени захтев; обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 49.500,00 динара. Ставом три изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању парничне странке живеле су у ванбрачној заједници од 2003. године до фебруара 2018. године. Током трајања ванбрачне заједнице рођена су њихова заједничка малолетна деца, ВВ рођена ...2004. године и ГГ рођен ...2010. године. Ванбрачна заједница странака престала је због поремећених односа. Од прекида ванбрачне заједнице, тужиља са малолетном децом живи у домаћинству свог оца. Запослена је са сталним месечним приходима од 22.000,00 динара. Тужени живи као подстанар и плаћа месечну закупнину од 50 евра. Запослен је као возач и остварује месечна примања око 26.400,00 динара. Правноснажном пресудом Основног суда у Пожаревцу П2 574/2018 од 15.05.2019. године утврђено је да самостално родитељско право над малолетном децом врши тужиља као мајка и уређен је начин одржавања личних односа малолетне деце са туженим према моделу ближе одређеним изреком те пресуде. Месечне потребе малолетне ВВ, ученице првог разреда средње школе, за исхрану, гардеробу, хигијену, књиге и остало износе 16.000,00 динара, а малолетног ВВ, ученика трећег разреда основне школе, месечне потребе износе 12.000,00 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је примењено материјално право када је обавезан тужени да доприноси издржавању малолетне ВВ износом од 8.000,00 динара месечно и малолетног ГГ износом од 6.000,00 динара месечно.

Одредбом члана 154. став 1. Породичног закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља.

Према члану 160. Породичног закона издржавања деце одређују се према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему суд води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања.

Имајући у виду потребе малолетне деце, минималну суму издржавања коју као накнаду за храненике одређује надлежно министарство за породичну заштиту, као и могућности оба родитеља које су правилно оцењене од стране нижестепених судова, правилно је тужени обавезан да доприноси издржавању малолетне деце у наведеним новчаним износима.

Неосновани су ревизијски наводи туженог да тужиља није активно легитимисана да потражује од туженог да доприноси издржавању њихове заједничке малолетне деце.

Истакнути приговор недостатка активне легитимације тужиље, већ је правилно цењен као неоснован у жалбеном поступку од стране другостепеног суда. Наиме, одредбом члана 272. став 2. Породичног закона прописано је да ако родитељи нису закључили споразум о вршењу родитељског права или суд процени да њихов споразум није у најбољем интересу детета, одлуку о поверавању заједничког детета једном родитељу, о висини доприноса за издржавање од стране другог родитеља и о начину одржавања личних односа детета са другим родитељем доноси суд. У конкретном случају реч је о једној парници у којој се одлучује о повери деце, начину одржавања односа малолетне деце са другим родитељем и висини доприноса за издржавање од стране другог родитеља, па чињеница да је у току исте парнице донета првостепена пресуда која је од стране другостепеног суда потврђена у односу на поверу деце и начин одржавања односа малолетне деце са другим родитељем, а укинута за допринос издржавања и у укинutom делу у наставку парнице поново је одлучено првостепеном и другостепеном пресудом, не утиче на већ засновану активну легитимацију тужиље.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић